

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoPr/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413204932
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413204932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľky: Mgr. V. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., Q. XX, zastúpená Mgr. Zsoltom Ördöghom, advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, Turecká 36, proti odporcovi: Obec Bíňa so sídlom Bíňa 107, IČO: 00 308 803, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o. so sídlom v Nových Zámkoch, M. R. Štefánika 73, o určenie neplatnosti výpovede, okamžitého skončenia pracovného pomeru a priznanie náhrady mzdy, o odvolaní odporcu proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 2. mája 2014 č. k. 9Cpr/1/2013-184, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 je neplatné, **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej časti, týkajúcej sa určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky a v časti zrušenia rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým čiastočným rozsudkom súd prvého stupňa určil, že rozhodnutie odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským - Alapiskola Bíňa, dané odporcom zo dňa 20. 11. 2012, je neplatné. Súd určil, že rozhodnutie odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským - Alapiskola Bíňa, dané odporcom zo dňa 20. 11. 2012, zrušuje. Ďalším výrokom súd prvého stupňa určil, že skončenie pracovného pomeru navrhovateľky výpoveďou zo strany odporcu, dané listom označeným ako zrušenie pracovného pomeru zo dňa 20. 11. 2012 a skončenie pracovného pomeru navrhovateľky, dané zo strany odporcu listom označeným ako okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013, je neplatné. Zároveň určil, že pracovný pomer medzi odporcom a navrhovateľkou naďalej trvá. Posledným výrokom napadnutého rozhodnutia rozhodol tak, že o nároku navrhovateľky ohľadom náhrady mzdy a o náhrade trov konania súd rozhodne až po právoplatnosti čiastočného rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/, § 63 ods. 4, 5, 6, § 70, § 77 Zákonníka práce, § 152 ods. 2 OSP, § 3 ods. 1, § 6 ods. 8 písm. a/, ods. 17, § 11 ods. 4, § 13 ods. 1 a 3, § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 39e zákona č. 325/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 597/2003 Z. z. o financovaní základných škôl, stredných škôl a školských zariadení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 10 ods. 1, § 13 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že návrh navrhovateľky je dôvodný, právne preukázaný, a preto mu v plnom rozsahu vyhovel a to čiastočným rozsudkom, keď súd mal za to, že je potrebné v prvom rade rozhodnúť o neplatnosti

dvoch právnych úkonov, ktoré dal odporca navrhovateľke a až po ich právoplatnosti zistiť, či bude ďalej súd konať aj o nároku navrhovateľky týkajúcej sa náhrady mzdy, alebo nie. Čo sa týka neplatnosti rozhodnutia odporcu, ktorým zrušil s navrhovateľkou pracovný pomer podľa § 63 ods. 5 Zákonníka práce ku dňu 25. 01. 2013, uvedené skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 20. 11. 2012 je podľa vykonaného dokazovania neplatné z viacerých dôvodov. Sú to jednak dôvody, ako absencia dôvodov výpovede, ako aj neurčitost', nezrozumiteľnosť prejavu vôle. Ak mal byť dôvodom podklad výpovede, ktorým je Uznesenie Obecného zastupiteľstva Obce Bíňa č. 62/19112012 zo dňa 19. 11. 2012, tento dôvod nie je možné považovať za dôvod, pre ktorý je možné dať výpoveď zamestnancovi. Obecné zastupiteľstvo nie je kompetentné schvaľovať zrušenie pracovného pomeru zamestnanca obce. Súd mal za to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že starostka obce, ako kompetentná osoba, vymenúvať a odvolávať riaditeľa školy rozhodla o odvolaní navrhovateľky z jej funkcie riaditeľky školy a o zrušení jej pracovného pomeru ako učiteľky, nie na podklade návrhu rady školy, ale na základe Uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Bíňa, ktorým zastupiteľstvo schválilo návrh rady školy na odvolanie navrhovateľky z funkcie a uznesenia, ktorým obecné zastupiteľstvo schválilo zrušenie pracovného pomeru na základe petície rodičov. Obe tieto uznesenia obecného zastupiteľstva boli prijaté v rozpore s právnymi predpismi. Ďalej bolo preukázané, že v napadnutej výpovedi navrhovateľkou absentuje dôvod výpovede a pre tento nedostatok je výpoveď neplatná. Neplatnosť výpovede bola zo strany navrhovateľky napadnutá v zákonnej lehote. Z Uznesenia o schválení zrušenia pracovného pomeru Obecným zastupiteľstvom zo dňa 19. 11. 2012 vyplýva dôležitá skutočnosť, že dôvodom na takéto zrušenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 20. 11. 2012 bola petícia rodičov, lebo obecné zastupiteľstvo schválilo zrušenie pracovného pomeru navrhovateľky na základe petície rodičov. Čo sa týka okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré dal odporca navrhovateľke dňa 15. 01. 2013 a ktoré navrhovateľka obdržala dňa 16. 01. 2013, súd vyhodnotil toto okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné, lebo podľa § 68 Zákonníka práce môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer len výnimočne a to z dvoch dôvodov: pre právoplatné odsúdenie pre úmyselný trestný čin a pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Pri porušení pracovnej disciplíny musí zamestnávateľ preukázať, že zamestnanec sa ho dopustil v takej zvýšenej a neospravedliteľnej intenzite, aby sankcia v podobe okamžitého skončenia pracovného pomeru bola logickým následkom takéhoto konania zamestnanca. Z vykonaného dokazovania, najmä s poukazom na výpovede svedkov, nie je možné poukázať na to, že zo strany navrhovateľky došlo k menej závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, alebo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, najmä ak posudzovanie úrovne vzdelávania a výchovy, používania vyučovacích metód, hodnotenie celkovej úrovne vzťahov medzi učiteľmi, žiakmi a ich zákonnými zástupcami nepatrí do kompetencie Obce Bíňa ako zamestnávateľa. Okrem toho v Pracovnom poriadku zamestnancov Obce Bíňa, schváleným obecným zastupiteľstvom a účinným od 01. 01. 2011, v ustanovení § 7 ods. 4, sú presne, taxatívne vymenované prípady závažného porušenia pracovnej disciplíny. Súd mal jednoznačne preukázané, že dôvody, ktoré sú obsiahnuté v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013, nie je možné subsumovať pod žiadny z prípadov uvedených v § 7 ods. 4 Pracovného poriadku. Preto súd dospel k takému záveru, že nakoľko dôvody, pre ktoré dostala navrhovateľka okamžité skončenie pracovného pomeru, nie sú závažným porušením pracovnej disciplíny, ani podľa Pracovného poriadku, ani podľa Zákonníka práce, ani podľa iných právnych predpisov, jej skončenie pracovného pomeru týmto spôsobom a pre uvedené dôvody určil za neplatné, s poukazom aj na to, že písomne nebola odporcom upozornená na porušenie pracovnej disciplíny. Ďalší dôvod, pre ktorý nemôže byť platné okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013, je ten, že toto bolo dané po uplynutí 2-mesačnej subjektívnej lehoty, ktorá plynie odo dňa, keď sa zamestnávateľ o dôvode dozvedel. Je to zrejmé jednak z výpovede svedkov, keď svedkyňa Z. na pojednávaní dňa 12. 08. 2013 uviedla, že sa rodičia žiakov s horším prospechom začali organizovať už niekoľko dní pred 19. 11. 2012, svedkyňa K. tiež na vyššie uvedenom pojednávaní potvrdila, že v čase, keď ona išla za pani starostkou, táto už dávno vedela o týchto problémoch, a napokon aj zo samotnej výpovede starostky obce vyplynulo, že ona o problémoch s navrhovateľkou, resp. o dôvodoch porušenia pracovnej disciplíny, vedela už od roku 2002. Čo sa týka odvolania z funkcie, ktoré obdržala navrhovateľka listom od odporcu pod č. 554/2012 zo dňa 20. 11. 2012, keď na základe návrhu rady školy z mimoriadneho zasadnutia zo dňa 19. 11. 2012 bola navrhovateľka podľa § 24 ods. 5 písm. c) zák. č. 596/2003 Z. z. v platnom znení odvolaná dňom 20. 11. 2012 z funkcie riaditeľky ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským v Bíni, súd ho vyhodnotil za neplatné. Štatutárny zástupca odporcu, starostka obce, bez predchádzajúceho oznámenia navrhovateľke vykonala dňa 19. 11. 2012 v priestoroch školy v 4. triede počas vyučovacej hodiny kontrolu a to v prítomnosti nespokojných rodičov a niektorých poslancov obecného zastupiteľstva a rady školy a za prítomnosti žiakov tejto triedy, kde vyučovala navrhovateľka. Na podklade týchto záverov z vykonanej kontroly, starostka obce vyvodila potrebu zvolat' zasadnutie rady

školy a obecného zastupiteľstva. Rada školy na nátlak rodičov podala návrh na odvolanie navrhovateľky z funkcie riaditeľky a súčasne sa rodičia domáhali, aby bol s navrhovateľkou skončený aj pracovný pomer. Podľa názoru súdu, starostka obce tieto kroky učinila neplatne v rozpore so zákonom, keď v čase odvolania navrhovateľky nebola vyhotovená žiadna písomná zápisnica o zasadnutí rady školy, z ktorej by vyplýval návrh na odvolanie navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy. Bolo preukázané, že takýto návrh rady školy nebol predložený obecnému zastupiteľstvu v materiáloch k návrhu na schválenie uznesenia o schválení odvolania riaditeľky na jeho zasadnutí, ktoré sa konalo okamžite po zasadnutí rady školy z dôvodu, že bola zápisnica vyhotovená až dodatočne. Ak má ísť o riadny návrh školy, musí byť rozhodnutie o návrhu na odvolanie riaditeľa z funkcie radou školy zachytené v písomnej forme, aby bolo možné jednoznačne preskúmať, či bola rada školy pri prijímaní rozhodnutia uznášaniaschopná a či boli dodržané aj ostatné zákonné podmienky na prijatie takéhoto rozhodnutia. Z tohto je možné vyvodit' jednoznačný záver, že starostka obce ako orgán kompetentný, nemala k dispozícii riadny návrh na odvolanie riaditeľky od rady školy a nemohla ju ani odvolať z funkcie, preto je odvolanie neplatné. Pokiaľ rodičia boli nespokojní s prácou navrhovateľky, či už ako učiteľky alebo riaditeľky školy, mali právo podať sťažnosť na Štátnu školskú inšpekciu, ktorá je kompetentným orgánom na vybavovanie týchto sťažností. V danom prípade sťažnosti boli na navrhovateľku podané priamo starostke obce, táto ich ale mala postúpiť kompetentnému orgánu. Z vykonaného dokazovania je teda jednoznačne preukázané, že odporca nepostupoval uvedeným spôsobom, takisto kontrola vykonaná dňa 19. 11. 2012 bola vykonaná v rozpore jednak so zákonom o obecnom zriadení, so zákonom o sťažnostiach pre porušenie povinnosti nekompetentného orgánu vybavovať sťažnosti, a jednak v rozpore so Zákonom o štátnej správe v školstve a školskej samospráve. Skutočnosť, že nezákonnú kontrolu nad navrhovateľkou organizovala sama starostka, vyplýva aj z predloženej zápisnice zo zasadnutia rady školy zo dňa 19. 11. 2012. Čo sa týka vyhodnotenia svedeckých výpovedí, tieto súd vyhodnotil tak, že ich nepovažoval za podstatné z dôvodu určenia neplatnosti dvoch právnych úkonov, lebo žiadnym spôsobom neovplyvnili ich neplatnosť. Navrhovateľka jednoznačne preukázala porušenie ustanovení vyššie citovaných zákonov, ktoré spôsobili neplatnosť dvoch právnych úkonov, s tým, že jeden z nich súd zároveň aj určil, že sa zrušuje - a to rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy, a tiež aj skončenie pracovného pomeru navrhovateľky výpoveďou zo strany odporcu, dané jej listom označeným ako zrušenie pracovného pomeru zo dňa 20. 11. 2012. Preto súd aj rozhodol, že pracovný pomer medzi odporcom a navrhovateľkou naďalej trvá. Po právoplatnosti rozsudku, keďže ide o čiastočný rozsudok, bude súd pokračovať v konaní a v rozhodovaní o ďalšom nároku navrhovateľky a to o náhrade mzdy v sume 4.896,02 eura spolu s príslušenstvom, ako aj o náhrade trov celého konania.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca a to v časti, týkajúcej sa určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 a v časti určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy. Uviedol, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 považuje za platné, nakoľko spĺňa všetky predpoklady, ktoré zákon vyžaduje. Bolo urobené v písomnej forme, s uvedením dôvodu a bolo v ustanovenej lehote doručené druhému účastníkovi. To, čo sa považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny, je na posúdení zamestnávateľa v každom jednotlivom prípade. V tomto prípade k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny prišlo, nakoľko fyzické násilie, psychický teror, vydieranie a vyhrážanie sa, zastrašovanie maloletých detí znížením známky zo správania v prípade nenavštevovania krúžku vedeného navrhovateľkou, navádzanie žiakov na posmievanie sa slabším spolužiakom a ich ponižovanie, používanie „zvláštnych vyučovacích metód a praktík“ a iné, sa v prípade povolania učiteľky, navyše aj riaditeľky školy, považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Konaním navrhovateľky prichádzalo v podstate k „šikanovaniu“ žiakov 3. a 4. triedy základnej školy. Toto svoje konanie navrhovateľka nepriamo priznala, keď vyhlásila, že rodičia majú prísť so sťažnosťami za ňou, a nie za odporcom. Navrhovateľka si neplnila riadne svoje povinnosti ako riaditeľka a ani ako učiteľka a svoje povinnosti zanedbávala. Nevhodné vyučovacie metódy navrhovateľky a neakceptovateľné správanie k žiakom bolo dostatočne a jasne preukázané a dokázané mnohými svedeckými výpoveďami rodičov, respektíve starých rodičov. Dokazovaním bolo preukázané aj to, že po odchode navrhovateľky zo školy sa zlepšili vzťahy nielen medzi žiakmi, ale aj medzi ostatnými zamestnancami školy. Odporca odvolal navrhovateľku z funkcie riaditeľky školy na základe predloženého a riadne odôvodneného návrhu rady školy. Platný právny poriadok neustanovuje dôvody, pre ktoré môže rada školy podať návrh na odvolanie riaditeľa a rovnako nevyžaduje ďalšie obsahové náležitosti tohto návrhu. Zákonodarca nevyžaduje, aby zriaďovateľ, teda odporca, skúmal pri rozhodovaní o odvolaní riaditeľa závažnosť porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov alebo charakter neplnenia si povinnosti vyplývajúcich z funkcie riaditeľa školy. Dôvodom pre odvolanie z funkcie riaditeľa je už samotné podanie návrhu rady školy na odvolanie

riaditeľa. Zriaďovateľ má právo rozhodnúť sa, či riaditeľa odvolá na základe návrhu podaného radou školy, pričom o odvolaní rozhoduje na základe svojho uváženia bez toho, aby bol povinný zohľadňovať akékoľvek podmienky alebo iné obmedzenia vyžadované platnou legislatívou. Aj keď zákon osobitne pre platnosť návrhu rady školy nevyžaduje písomnú formu pod sankciou neplatnosti, bolo preukázané, že návrh rady školy na odvolanie navrhovateľky bol daný písomne a s odôvodnením. Nepochybne ide o návrh platný, so všetkými zákonnými náležitosťami, na základe ktorého odporca rozhodol o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy. Prerokovanie odvolania navrhovateľky z postu riaditeľky školy s obecným zastupiteľstvom nebolo potrebné a bolo urobené nad rámec zákona, avšak nie v rozpore so zákonom. Dôvody závažného porušenia pracovnej disciplíny, vymenované v Pracovnom poriadku pre zamestnancov Obecného úradu v Bini, nie je možné považovať za taxatívne dôvody závažného porušenia pracovnej disciplíny, nakoľko pracovný život prináša rôzne situácie a nie je možné myslieť na všetky prípady porušenia pracovnej disciplíny a tie ustanoviť v pracovnom poriadku. Navrhovateľka sa svojim konaním a správaním dopustila minimálne závažného porušenia pracovnej disciplíny podľa § 7 ods. 4 písm. k/ pracovného poriadku. Tvrdenia o tom, že odporca vedel o dôvodoch závažného porušenia pracovnej disciplíny už skôr a že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo dané po lehote ustanovenej Zákonníkom práce sú špekulatívne a nezakladajú sa na pravde. Odporca sa o závažnom porušení pracovnej disciplíny navrhovateľkou dozvedel dňa 19. 11. 2012 a okamžite začal situáciu riešiť. Ďalej uviedol, že odporkyňa sa nezúčastnila vyučovacej hodiny navrhovateľky za účelom hodnotenia výchovno-pedagogického procesu a z tohto dôvodu nebolo potrebné upovedomiť a volať Štátnu školskú inšpekciu. Právo hodnotiť riaditeľa školy vyplýva odporcovi priamo zo Zákona o štátnej správe v školstve a v školskej samospráve. V ďalšej časti odvolania odporca uviedol, že nesúhlasí s výškou trov vyčíslenou právnym zástupcom navrhovateľky, ktorý si vyčíslil trovy konania osobitne za konanie o určenie neplatnosti výpovede a okamžitého skončenia pracovného pomeru, osobitne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odvolaní navrhovateľky správnym orgánom a jeho predchádzajúceho postupu a osobitne konania o priznanie náhrady mzdy, a to napriek tomu, že v uvedených veciach bolo vedené iba jedno konanie a bolo rozhodnuté jedným rozsudkom. Záverom odporca navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. rozhodnutie zmeniť tak, že súd návrh zamietne.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že podľa jej názoru jej okamžité skončenie pracovného pomeru nebolo doručené v zákonom stanovenej lehote a dôvody na okamžité skončenie pracovného pomeru v ňom uvedené nie je možné pokladať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, pričom žiadne konanie, ktoré malo byť posudzované ako závažné porušenie pracovnej disciplíny navyše nebolo ani dostatočne preukázané v predmetnom konaní. Uviedla, že je zdesená z postoja odporcu v tomto konaní voči nej a konaní, ktorých sa podľa odporcu mala dopustiť, sa nikdy voči svojim žiakom nedopustila, taktiež sa nikdy na pracovisku nedopustila žiadneho previnenia. Terminológia, ktorú odporca používa a ktorou jej doterajšie pôsobenie na škole hodnotí, je pre ňu neprijateľná, bolestivá a zároveň urážlivá. Žiadne jej konanie nie je možné považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žiadneho fyzického násillia sa na svojom žiakovi nedopustila, žiadny psychický teror neaplikovala na svojich žiakoch, nikomu sa nevyhrážala, nikoho nevydierala, nenavádzala na posmievanie sa inému, nikoho nezastrašovala, neponižovala ani nešikanovala. Žiadne z uvedených konaní jej preukázané nebolo. Je to len hrubé osočovanie jej osoby zo strany odporcu. Skutočným dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru boli vyhrážky, vydieranie rodičov, že ak ju odporca neprepustí zo školy, tak ich deti nebudú navštevovať školu v zriaďovateľskej pôsobnosti odporcu. Ani zo Správy o výsledkoch inšpekčnej činnosti Štátnej školskej inšpekcie Nitra nevyplýva nič, čo by preukazovalo tvrdenia odporcu voči jej osobe. Žiadny návrh rady školy na odvolanie riaditeľky školy pred jej odvolaním neexistoval. Neexistencia takéhoto písomného návrhu bola potvrdená aj výpoveďami niektorých svedkov. Rada školy pritom o podaní návrhu na odvolanie riaditeľa školy musí rozhodnúť uznesením, pričom takýto návrh musí byť odôvodnený, z čoho plynie, že takéto akty musí rada uskutočniť v písomnej forme. Nie je dovolená analógia podľa Zákonníka práce. Podľa navrhovateľky práve odporca bagatelizoval svoju pracovnoprávnú zodpovednosť súvisiacu s rozviazaním pracovného pomeru, ak nedostatočne vyhodnotil situáciu, a len na podklade tlaku rodičov a schválenia zastupiteľstvom okamžite s ňou skončil pracovný pomer. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že odporca sa o dôvodoch, ktoré považoval za dôvody na okamžité skončenie pracovného pomeru, dozvedel dávno pred 19. 11. 2012. Ďalej uviedla, že zriaďovateľ ako obec síce vykonáva hodnotenie riaditeľa školy, v uvedenom prípade je však jednoznačné, že išlo o prešetrenie sťažností rodičov na jej vyučovacie metódy, a teda zriaďovateľ kontroloval jej prácu učiteľky, a nie riaditeľky. Takéto hodnotenie sa vykonáva napr. na základe pozorovania a porovnávania skutočného pracovného výkonu riaditeľa, správy o výsledkoch

výchovno-vzdelávacej činnosti, inšpekčných správ štátnej školskej inšpekcie, hodnotenia vykonávaných úloh, predkladaných dokumentov, výsledku kontrolnej činnosti vykonanej hlavným kontrolórom, prípadne hodnotenia rady školou. Nie však osobnou kontrolou na vyučovacej hodine, nakoľko v takom prípade dochádza ku kontrole práce učiteľky, a nie riaditeľky. Na to je však kompetentná jedine Štátna školská inšpekcia, a to napríklad, ak sú sťažnosti na riaditeľku, tak v rámci prešetrovania takýchto sťažností. Uvedená kontrola podľa jej názoru bola vykonaná jednoznačne v rozpore s príslušnými právnymi predpismi, nad rámec kompetencie zriaďovateľa. Navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté čiastočné rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil vo všetkých výrokoch.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP), pričom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 je neplatné, podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť a v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky a v časti zrušenia rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa podľa 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Rozsah preskúmvacieho práva (aj povinnosti) odvolacieho súdu je určený rozsahom odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa a dôvodmi odvolania, ktorými sú námietky proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v súlade s § 205 a 205a OSP. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Táto výnimka sa týka i prípadov, kedy od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý (§ 212 ods. 2 písm. b/), pričom za závislý je treba považovať taký výrok, ktorého obsah je viazaný na existenciu iného výroku v tom smere, že sám osebe neobstojí, pokiaľ by tento iný výrok odpadol alebo bol zmenený. V zmysle podaného návrhu navrhovateľky je predmetom konania v tejto právnej veci jednak určenie neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, ako i zrušenie rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky. Oba tieto výroky je pritom potrebné považovať za vzájomne závislé, tak ako to má na mysli ustanovenie § 212 ods. 2 písm. b/ OSP, so vzájomnou viazanosťou na existenciu druhého výroku. Z uvedeného potom vyplýva, že i keď odporca podaným odvolaním napadol rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy, odvolací súd pri použití ustanovenia § 212 ods. 2 písm. b/ OSP nebol viazaný rozsahom odvolania podaného odporcom vo vzťahu k výroku rozhodnutia súdu v časti zrušenia rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky (ktorý výrok nebol napadnutý odvolaním) a preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa i vo vzťahu k tomuto výroku.

Predmetom konania je návrh navrhovateľky na určenie, že rozhodnutie odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským - Alapiskola Bíňa odporcom zo dňa 20. 11. 2012 je neplatné. Súčasne sa navrhovateľka domáhala, aby súd rozhodnutie odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským - Alapiskola Bíňa odporcom zo dňa 20. 11. 2012 zrušil. Ďalším výrokom žiadala rozhodnúť o tom, že skončenie pracovného pomeru navrhovateľky výpoveďou zo strany odporcu listom označeným ako zrušenie pracovného pomeru zo dňa 20. 11. 2012 a skončenie pracovného pomeru navrhovateľky zo strany odporcu listom označeným ako okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 je neplatné. Posledným výrokom žiadala určiť, že pracovný pomer medzi odporcom a navrhovateľkou naďalej trvá.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že na základe pracovnej zmluvy, uzatvorenej dňa 11. 07. 1983 so zamestnávateľom ONV - odbor školstva v Nových Zámkoch s platnosťou od 01. 08. 1983, navrhovateľka nastúpila do pracovného pomeru ako učiteľka v Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským v Bíni. Dňa 19. 11. 2012 Obecné zastupiteľstvo Obce Bíňa na svojom mimoriadnom zasadnutí prijalo uznesenie č. 61/19112012, ktorým schválilo návrh rady školy na odvolanie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa Mgr. V. B. s okamžitou platnosťou podľa § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, ako i uznesenie č. 62/19112012, ktorým schválilo okamžité zrušenie pracovného pomeru s V. V. B. podľa

§ 63 ods. 5 Zákonníka práce na základe petície rodičov s tým, že počas výpovednej doby menovaná učiteľka bude čerpať nahromadenú dovolenku. Dňa 20. 11. 2012 Obec Bíňa, zastúpená starostkou obce Bc. Z. H., na základe návrhu rady školy z mimoriadneho zasadnutia zo dňa 19. 11. 2012 podľa § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z., dňom 20. 11. 2012 odvolala navrhovateľku z funkcie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa. V ten istý deň (20. 11. 2012) Obec Bíňa, zastúpená starostkou obce, zrušila s navrhovateľkou pracovný pomer podľa § 63 ods. 5 Zákonníka práce ku dňu 25. 01. 2013 a to na základe uznesenia obecného zastupiteľstva č. 62/19112012 z mimoriadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 19. 11. 2012. Navrhovateľka listom zo dňa 30. 11. 2012 oznámila odporcovi, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával z dôvodu, že jej dal neplatnú výpoveď, resp. s ňou neplatne zrušil pracovný pomer. Okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 odporca - Obec Bíňa, zastúpená starostkou obce, okamžite skončila pracovný pomer s navrhovateľkou podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z odôvodnenia tohto jednostranného právneho aktu odporcu vyplýva, že dňa 19. 11. 2012 bola vykonaná kontrola vyučovania v 4. triede Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským v Bíni a to na základe opakovaných sťažností zo strany zainteresovaných rodičov a starých rodičov na správanie sa navrhovateľky a vyučovacie metódy a to nasledovne:

- výnimočné vyučovacie metódy navrhovateľky - kým jeden žiak odpovedá, dvaja žiaci z triedy majú za úlohu búchať na stole na znak toho, že odpovedajúci žiak vie slabšie čítať;
- tým žiakom, ktorí sa nechcú zúčastniť na navrhovateľkou vedenom tanečnom krúžku, navrhovateľka sľúbila dvojku z chovania a zakázala žiakom chodiť do obecnej tanečnej školy a súčasne týmto žiakom dávala horšie známky z matematiky a zo slovenského jazyka za také isté chyby, za ktoré ostatným dávala jednotku alebo dvojku;
- žiakom, ktorým dávala horšie známky, neumožnila im ich opraviť, nakoľko ich nevyvolá odpovedať, napriek tomu, že sa hlásia. Z obsahu okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 ďalej vyplýva, že uvedené sťažnosti boli pravdivé, nakoľko ich navrhovateľka uznala a vyjadrila sa tak, že najbližšie majú chodiť rodičia za ňou, a nie za starostkou obce. Na základe uvedeného navrhovateľka, podľa odporcu, porušila pracovnú disciplínu, čo bolo dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru. Oznamením zo dňa 21. 01. 2013 navrhovateľka odporcovi oznámila, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával z dôvodu, že jej dal opätovne neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru. V priebehu konania pred súdom prvého stupňa bola prvostupňovému súdu predložená zápisnica zo zasadnutia Rady školy ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa, konaného dňa 19. 11. 2012 o 18.00 hodine. Z obsahu tejto zápisnice vyplýva, že bodom 2. programu zasadnutia bol návrh na odvolanie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským v Bíni, v rámci ktorého bodu programu starostka obce informovala o sťažnostiach rodičov na p. riaditeľku školy na jej správanie sa voči žiakom, ako i o vykonanej kontrole počas vyučovania dňa 19. 11. 2012 o 9.00 hodine. Za odvolanie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským v Bíni z prítomných 5 členov rady školy hlasovalo všetkých 5 členov. Rada školy na tomto zasadnutí prijala uznesenie, obsahujúce návrh Rady školy Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa na odvolanie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa, Mgr. V. B., s odôvodnením tohto návrhu (závery z vykonanej náhodnej kontroly v prítomnosti členov rady školy, starostky obce a rodičov, neschopnosť slušnej komunikácie so žiakmi, pedagógmi, rodičmi a správanie sa k nim, sťažnosti zriaďovateľovi od pedagógov, rodičov a žiakov, hrozba hromadného prepisu detí do iných základných škôl). Vzhľadom na rozsah podaného odvolania odporcu, ako i s ohľadom na ustanovenie § 212 ods. 2 písm. b/ OSP odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 je neplatné, ako i v časti určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky a v časti zrušenia rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky.

Podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 70 Zákonníka práce, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je výnimočným spôsobom skončenia pracovného pomeru a v praxi by sa mal uplatňovať len vo výnimočných prípadoch, keď nie je

spravodlivé od zamestnávateľa vyžadovať, aby zamestnanca po uplynutí výpovede ešte zamestnával počas výpovednej doby. Na okamžité skončenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny sa vyžaduje, aby išlo o zavinené konanie zo strany zamestnanca, a to aj z nedbanlivosti, a musí dosahovať intenzitu porušenia pracovných povinností závažným spôsobom. Intenzita porušenia pracovnej disciplíny je jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny.

Povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcich z pracovného pomeru a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi, pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynmi nadriadeného vedúceho zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené (aspoň z nedbanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny. Tieto pojmy, napriek tomu, že od ich vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca, Zákonník práce nedefinuje a ani nevymedzuje, z akých hľadísk je potrebné pri ich posudzovaní vychádzať. Uvedené ustanovenia patria k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechali súdu, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí od konkrétnych okolností a súd tak pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny môže prihliadnuť na osobu zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, ako aj situáciu, v ktorej k porušeniu došlo, na dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu a pod. Pri hodnotení stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom, súd nie je viazaný tým, že zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku alebo inom internom predpise hodnotí určité konanie zamestnanca, ktoré predstavuje porušenie pracovnej disciplíny. Nie je teda rozhodujúce, či zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku, či inom internom predpise určil, či a aké konkrétne konania majú, či nemajú byť ohodnotené tým-ktorým stupňom intenzity porušenia pracovnej disciplíny. Hodnotenie stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny patrí výlučne súdu a bolo by v rozpore s východiskami pre posudzovanie intenzity porušenia pracovnej disciplíny, keby uvedeným spôsobom bolo vopred súdu určené, že v tom-ktorom prípade k porušeniu pracovnej disciplíny v určitej intenzite došlo, bez toho, aby súd mal možnosť vymedziť hypotézu právnej normy.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zмене a doplnení niektorých zákonov, riaditeľa vymenúva na dobu funkčného obdobia a odvoláva zriaďovateľ školy alebo zriaďovateľ školského zariadenia.

Podľa § 6 ods. 8 písm. a/ zákona č. 596/2003 Z. z., obec vo veciach výchovy a vzdelávania v školách a školských zariadeniach, ktorých je zriaďovateľom, kontroluje dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti výchovy a vzdelávania s výnimkou kontroly podľa § 13 a v oblasti školského stravovania.

Podľa § 6 ods. 17 zákona č. 596/2003 Z. z., obec ďalej vybavuje sťažnosti a petície občanov a zákonných zástupcov detí a žiakov škôl a školských zariadení uvedených v odsekoch 1 a 2, okrem sťažností podľa § 13 ods. 1, v prípade potreby požiada o pomoc pri prešetrovaní sťažností a petícií Štátnu školskú inšpekciu alebo obvodný úrad v sídle kraja.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z., štátna školská inšpekcia plní funkciu kontroly štátu nad úrovňou pedagogického riadenia, nad úrovňou výchovy a vzdelávania a materiálno-technických podmienok vrátane praktického vyučovania v školách a školských zariadeniach, v strediskách praktického vyučovania, na pracoviskách praktického vyučovania a vo vzdelávacích ustanovizniach. V tejto oblasti vybavuje sťažnosti a petície.

Podľa § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z., rada školy predkladá návrh na odvolanie riaditeľa alebo sa vyjadruje k návrhu na odvolanie riaditeľa, návrh na odvolanie riaditeľa predkladá vždy s odôvodnením.

Nárok zastávať funkciu a zotrvať v nej nie je nárokom vyplývajúcim z pracovno-právnych vzťahov, v zmysle rovnovážneho postavenia zamestnávateľa a zamestnanca, kedy Zákonník práce chráni zamestnanca z hľadiska naplnenia kvalifikovaných skutkových podstát skončenia pracovného pomeru (výpoveďou, okamžitým skončením). Odvolanie z funkcie je jednostranným právnym úkonom, pretože je prejavom vôle smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku tých práv, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Pre jeho určitosť a zrozumiteľnosť sa vyžaduje, aby v ňom bola uvedená funkcia, z ktorej sa zamestnanec odvoláva a deň, ktorým sa z nej odvoláva. Žiadne z ustanovení zákona č. 596/2003 Z. z. neustanovuje, aby v odvolaní z funkcie riaditeľa školy boli uvedené dôvody, pre ktoré je zamestnanec odvolaný. Sankciou neplatnosti pre nedodržanie obsahových náležitostí môže byť právny úkon postihnutý iba vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon. Zriaďovateľ školy je v zmysle zákona č. 596/2003 Z. z. oprávnený odvolať riaditeľa školy, avšak len z dôvodov taxatívne vymenovaných v § 3 ods. 7 (obligatórne dôvody), resp. v zmysle § 3 ods. 8 (fakultatívne dôvody). Z ustanovenia § 3 ods. 8 písm. a/ zákona č. 596/2003 Z. z. vyplýva, že zriaďovateľ môže odvolať riaditeľa aj na návrh rady školy (§ 24 ods. 5 písm. c/), pričom rada školy predkladá návrh na odvolanie riaditeľa vždy s odôvodnením. Uvedené zákonné obmedzenie nemožno vykladať len ako deklaráciu majúcu len proklamatívny význam, takéto stanovenie podmienok, za splnenia ktorých možno riaditeľa školy odvolať, predstavuje požiadavku zvýšenej ochrany postavenia riaditeľa školy. Preto nie je možné platne odvolať riaditeľa školy z jeho funkcie, ak nie sú splnené stanovené hmotnoprávne predpoklady tohto opatrenia. Pritom dôkazné bremeno o tom, že zákonné predpoklady odvolania riaditeľa školy sú splnené, zaťažuje odvolávateľa.

Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013, je neplatné, je vecne správne. Súd prvého stupňa správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec v tejto časti správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Rovnako ako súd prvého stupňa, i odvolací súd dospel k záveru, že odporca ako zamestnávateľ pri rozviazaní pracovného pomeru s navrhovateľkou okamžitým skončením nepostupoval v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, keď súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že v konaní nebolo preukázané, že by sa navrhovateľka dopustila konania kvalifikovaného ako porušenie pracovnej disciplíny, či už vo forme menej závažného, resp. závažného porušenia pracovnej disciplíny. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť tú skutočnosť, čo i správne vyhodnotil súd prvého stupňa, že odporca ako zriaďovateľ nie je kompetentný kontrolovať úroveň výchovno-vzdelávacieho procesu, keď táto kompetencia v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. patrí Štátnej školskej inšpekcii, ktorá v tejto oblasti, okrem kontrolnej činnosti, vybavuje i sťažnosti a petície. Pokiaľ teda odporca v zastúpení starostkou obce na základe sťažností rodičov vykonal kontrolu vyučovacieho procesu navrhovateľky ako učiteľky základnej školy za účelom hodnotenia výchovno-vzdelávacieho procesu, takúto kompetenciu mu zákon č. 596/2003 Z. z. nepriznáva. Tak, ako odvolací súd vyššie citoval zákonné ustanovenia § 6 ods. 8 písm. a/ a § 6 ods. 17 zákona č. 596/2003 Z. z., zákon zriaďovateľovi priznáva kontrolnú právomoc vo veciach výchovy a vzdelávania v školách a školských zariadeniach, a to z hľadiska dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti výchovy a vzdelávania, avšak s výnimkou kontroly podľa § 13. Rovnako je zriaďovateľ oprávnený na vybavovanie sťažností a petícií občanov a zákonných zástupcov detí a žiakov škôl, avšak okrem sťažností a petícií podľa § 13 ods. 1, ktoré ustanovenie zakladá kompetencie štátnej školskej inšpekcie. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné konštatovať, že odporca ako zriaďovateľ pri kontrole výchovno-vzdelávacieho procesu navrhovateľky konal nad rámec svojej kompetencie, pretože takúto kompetenciu zákon priznáva výlučne Štátnej školskej inšpekcii, a nie obci ako zriaďovateľovi. Potom výsledky takto vykonanej kontroly nemôžu tvoriť relevantný podklad pre postup v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, keď len s ohľadom na posudzovanie výchovno-vzdelávacieho procesu navrhovateľky odporca konštatoval porušenie pracovnej disciplíny navrhovateľkou a dôvody, pre ktoré bol s navrhovateľkou okamžite skončený pracovný pomer, nemožno kvalifikovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa Zákonníka práce, ani podľa iných právnych predpisov, a rovnako ani podľa Pracovného poriadku odporcu (a to ani v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 písm. k/ Pracovného poriadku tak, ako naň poukazoval odporca v podanom odvolaní), i keď v súvislosti s pracovným poriadkom je potrebné zdôrazniť, že pri hodnotení stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom, súd nie je viazaný tým, že zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku alebo inom internom predpise hodnotí určité konanie zamestnanca, ktoré predstavuje porušenie pracovnej disciplíny. S ohľadom na dôvody podaného odvolania, odvolací súd ďalej udáva, že pokiaľ mal zriaďovateľ vedomosť o tom, že vyučovacie metódy navrhovateľky sú nevhodné a jej správanie k

žiakom neakceptovateľné, na základe takto získaných poznatkov, prevažne od zákonných zástupcov detí, mohol iniciovať konanie kompetentného orgánu - Štátnej školskej inšpekcie v oblasti jej kontrolnej činnosti. Odvolací súd taktiež uvádza, že podľa jeho názoru, na rozdiel od súdu prvého stupňa, nebolo preukázané, že by odporca rozviazal pracovný pomer s navrhovateľkou okamžitým skončením po uplynutí 2-mesačnej lehoty, ktorá plynie odo dňa, keď sa zamestnávateľ o dôvode skončenia pracovného pomeru dozvedel. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa možno bezpochyby vyvodiť len taký záver, že odporca sa o dôvode, pre ktorý skončil pracovný pomer s navrhovateľkou okamžitým skončením, dozvedel dňa 19. 11. 2012, počnúc ktorým dňom vo vzťahu k navrhovateľke preukázateľne konal. Výsledky vykonaného dokazovania prvostupňového súdu pritom neposkytujú spoľahlivý podklad pre ustálenie iného záveru, než takého, že z hľadiska posúdenia včasnosti úkonu odporcu vo forme okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľky, je potrebné za určujúci z hľadiska vedomosti odporcu o dôvode skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením považovať dátum 19. 11. 2012. Len skutočnosť, že odporca mal mať vedomosť o takom správaní sa navrhovateľky, ktoré považoval za nevhodné i pred 19. 11. 2012, automaticky neodôvodňuje postup v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Uvedený záver odvolacieho súdu však nič nemení na správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k návrhu navrhovateľky v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 15. 01. 2013 je neplatné, ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Vo vzťahu k ďalším odvolaním napadnutým výrokom pri aplikácii ustanovenia § 212 ods. 2 písm. b/ OSP odvolací súd dospel k záveru, že v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky a v časti zrušenia rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Tak, ako odvolací súd konštatoval vyššie, odvolanie navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy je právnym úkonom, ktorý je jednostranným prejavom vôle odporcu, smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku práv, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. S ohľadom na uvedené, súdnej ochrany sa navrhovateľka môže domáhať iba návrhom podľa § 80 písm. c/ OSP, smerujúcim k určeniu neplatnosti tohto právneho úkonu. Pre rozhodnutie o takomto návrhu bolo v prvom rade potrebné vysporiadať sa s tým, či na požadovanom určení existuje u navrhovateľky naliehavý právny záujem. Ten musí súd skúmať nielen k okamihu podania návrhu, ale hlavne k okamihu rozhodovania o ňom aj z hľadiska jeho významu pre právne postavenie navrhovateľky. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že súd prvého stupňa návrh navrhovateľky o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky posúdil v súlade s § 80 písm. c/ OSP a vyhodnotil, či na požadovanom určení má, resp. nemá navrhovateľka naliehavý právny záujem, ktorý je v prípade určovacieho návrhu potrebné skúmať primárne. Ak navrhovateľ neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie návrhu. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne návrh bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Keďže v prejednávanej veci súd prvého stupňa návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti odvolania z funkcie neposúdil primárne v zmysle ustanovenia § 80 písm. c/ OSP, bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, zrušiť. Rovnako, i vzhľadom na vyššie konštatovanú vzájomnú viazanosť tohto výroku rozsudku súdu s výrokom rozsudku súdu o zrušení rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, bolo potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť i v tejto časti. Vo vzťahu k tomuto výroku rozsudku odvolací súd už vyššie konštatoval, že prostriedkom súdnej ochrany v prípade odvolania z funkcie je len určovacia žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP. K uvedenému odvolací súd taktiež udáva, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, a súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s tým, prečo vo vzťahu k odvolaniu navrhovateľky z funkcie riaditeľky rozhodol tak o zrušení rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, a súčasne o vyslovení neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, keď tak súčasne o tom istom právnom úkone odporcu rozhodol jeho zrušením a súčasne vyslovením jeho neplatnosti.

K odvolaniu navrhovateľky z funkcie riaditeľky základnej školy odvolací súd ďalej udáva, že podľa názoru odvolacieho súdu, z doposiaľ vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa nie je možné vyvodiť také právne závery, ako to konštatoval súd prvého stupňa vo vzťahu k napadnutým výrokom rozhodnutia.

Odvolačný súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, je toho názoru, že výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania poskytujú podklad pre ustálenie záveru, že odporca ako zriaďovateľ, v zastúpení starostkou obce, odvolal navrhovateľku z funkcie riaditeľky školy na návrh rady školy, pričom mal za to, že tento návrh rady školy bol zriaďovateľovi predložený. Skutočnosť, že návrh rady školy nebol predložený obecnému zastupiteľstvu v materiáloch k návrhu na schválenie uznesenia o schválení odvolania riaditeľky na jeho zasadnutí, tak ako to konštatoval súd prvého stupňa, je pre posúdenie tejto veci nepodstatná, pretože rada školy predkladá v zmysle ustanovenia § 3 ods. 8 v spojení s § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z. návrh na odvolanie riaditeľa školy zriaďovateľovi, ktorým je odporca. Z dokazovania súdu prvého stupňa je zrejmé, že rada školy na svojom zasadnutí dňa 19. 11. 2012 prijala počtom hlasov 5 z prítomných piatich členov (i keď z prezenčnej listiny pripojenej k zápisnici zo zasadnutia rady školy vyplýva, že tohto zasadnutia sa zúčastnili 4 členovia rady školy, čo však nič nemení na uznášaniaschopnosti rady školy) uznesenie, ktorým navrhla odvolanie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa, V. V. B., pričom tento návrh súčasne obsahuje jeho odôvodnenie (§ 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z.). Za daného stavu preto odvolací súd dospel k záveru, že bola preukázaná existencia platného návrhu rady školy na odvolanie navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy, pričom skutočnosť, že by rada školy návrh na odvolanie navrhovateľky z funkcie riaditeľky zriaďovateľovi nepredložila včas, žiadny z účastníkov konania právne významným spôsobom nespochybnil. V tejto súvislosti odvolací súd ešte poznamenáva, že i keď sa zápisnica zo zasadnutia rady školy z 19. 11. 2012 mala vyhotoviť dodatočne, ktorá skutočnosť bola udávaná starostkou obce v súvislosti s jej predložením obecnému zastupiteľstvu zasadajúcemu dňa 19. 11. 2012, k odvolaniu navrhovateľky ako riaditeľky školy došlo na základe úkonu starostky obce zo dňa 20. 11. 2012, pričom nebolo preukázané, že by návrhom rady školy na odvolanie navrhovateľky starostka obce v tento deň nedisponovala. Odvolací súd k uvedenému ďalej udáva, že odvolanie z funkcie riaditeľky školy zo dňa 20. 11. 2012 (č. I. 10 spisu) spíňa všetky obsahové náležitosti pre tento jednostranný právny úkon, keď je dostatočne určité a zrozumiteľné, je z neho zrejmé, že navrhovateľka sa odvoláva z funkcie riaditeľky Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským Bíňa dňom 20. 11. 2012, ako i je z neho zrejmé, že zriaďovateľ tak koná na základe návrhu rady školy zo dňa 19. 01. 2012 podľa § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z. z.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky a v časti zrušenia rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky, podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keď súd prvého stupňa vo vzťahu k obom napadnutým výrokom, týkajúcim sa odvolania navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy, neposúdil ich dôvodnosť a v tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je rovnako nepreskúmateľné vo vzťahu k posúdeniu naliehavého právneho záujmu navrhovateľky na určení neplatnosti rozhodnutia odporcu o odvolaní navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy, keď posúdením existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľky na požadovanom určení sa súd prvého stupňa nezaoberal. Súčasne je potrebné konštatovať, že z doposiaľ zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa vo vzťahu k posúdeniu odvolania navrhovateľky z funkcie riaditeľky školy, vyvodil nesprávne právne závery.

Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.